



JUSTITSMINISTERIET

Asyl- og Visumkontoret

Folketinget  
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 22. marts 2013  
Kontor: Asyl- og Visumkontoret  
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen  
Sagsnr.: 2013-0037-0027  
Dok.: 689517

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen) (L 130), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 13. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

**Spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen) (L 130):**

”Ministeren bedes oplyse, hvilke former for kriminalitet der kan medføre udvisning for en asylansøger.”

**Svar:**

Det kan oplyses, at udlændingelovens §§ 22-24 indeholder regler om udvisning af udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf.

Udvisningsadgangen efter udlændingelovens §§ 22-24 er knyttet til længden af den konkret idømte straf samt til varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Det følger således af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, at udlændinge, der har haft ophold her i landet i mere end de sidste 9 år (dog 8 år, hvis der er tale om udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl)) kan udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel. Det samme gælder, hvis udlændingen idømmes mindst 1 års fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis udlændingen tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf og nu idømmes mindst 1 års fængsel.

Udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan – ud over de tilfælde, der er omfattet af § 22, nr. 1-3 – udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel, jf. § 23, nr. 1 og 2. Det samme gælder, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis udlændingen tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf og nu idømmes mindst 6 måneders fængsel, jf. udlændingelovens § 23, nr. 3 og 4.

Andre udlændinge – det vil sige udlændinge, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år – kan udvises af de grunde, der er omfattet af §§ 22 og 23, jf. § 24, nr. 1. Herudover kan disse udlændinge udvises, hvis de idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf (uanset straffens længde), jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Idømmes en udlænding ubetinget frihedsstraf for visse lovovertrædelser, som fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 4-8, kan udlændingen udvises

uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset længden af den idømte frihedsstraf.

Således kan en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, udvises uanset varigheden af opholdet her i landet og straffens længde, jf. udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 4. Det samme gælder en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter udlændingelovens § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a, jf. udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 5.

Endvidere kan en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, udvises uanset varigheden af opholdet og straffens længde, jf. udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6.

Herudover kan en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, udvises uanset varigheden af opholdet og straffens længde, jf. udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 7.

Endelig kan en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., udvises uanset varigheden af opholdet her i landet og straffens længde, jf. udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 8.

En afgørelse om udvisning træffes i to led. Først vurderes det, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter reglerne herom, jf. ovenfor. Er dette tilfældet, vurderes det konkret, om der er forhold, der taler imod udvisning.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

For så vidt angår behandlingen af sager om ansøgninger om asyl fra udlændinge, der har begået kriminalitet, kan det oplyses, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet ikke kan afvise at behandle en asylansøgning eller afbryde behandlingen af en sag med henvisning til, at den udlænding, der søger asyl, har begået kriminalitet.

Det kan imidlertid få betydning for vurderingen af, om en udlænding kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl eller beskyttelsesstatus), hvis udlændingen under sit ophold her i landet begår kriminalitet og idømmes en frihedsstraf herfor og i den forbindelse udvises med indrejseforbud.

Det følger således af udlændingelovens § 10, stk. 3, 1. pkt., at en udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24, ikke kan gives opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Begår en asylansøger kriminalitet her i landet, kan dette derfor få den betydning, at udlændingen ikke kan meddeles asyl eller beskyttelsesstatus, selvom udlændingen isoleret set måtte opfylde betingelserne herfor. Udlændingen skal i så fald udrejse.

Hvis en udlænding, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, men som er udelukket fra at blive meddelt asyl eller beskyttelsesstatus som følge af begået kriminalitet, ikke udrejser frivilligt, kan myndighederne dog i almindelighed ikke gennemtvinge udrejsen på grund af refoulementsforbuddet i udlændingelovens § 31. Det følger således af udlændingelovens § 31, at en udlænding ikke må sendes tilbage til et land, hvor udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af flygtningekonventionen eller risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. I sager, hvor dette er tilfældet, bliver udlændingen således i Danmark på såkaldt tålt ophold.

For så vidt angår administrativ udvisning af udlændinge, som har begået kriminalitet, henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål 21 (L 130).